El poble sahrauí

Per AnnaU el dt., 29/12/2020 - 12:51

Aproximadament unes 160.000 persones sahrauís viuen en camps de refugiats a Algèria, des de fa 44 anys. Una situació que havia de ser temporal i s'ha cronificat, un conflicte oblidat i sense resoldre, pendent encara del referèndum d'autodeterminació que l'any 1970 l'ONU va aprovar.

La moral de resistència de la població refugiada s'ha anat deteriorant per l'excessiu temps d'espera i la falta de solucions i perspectives de futur. La pobresa estructural dels campaments, la falta d'aliats internacionals, la pèrdua de visibilitat del conflicte en mitjans de comunicació globals i la gran dependència de l'ajuda exterior, l'extensió de l'islamisme radical en la zona o el pensament estès entre la població que l'única sortida a la situació actual és la guerra són debilitats i amenaces que hi ha als camps.

De tota manera, també trobem fortaleses a aquesta situació: la gran resistència a les condicions adverses, el fet que les reivindicacions són justes, la importància de mantenir-se units i d'actuar de manera solidària... la gran quantitat de persones i institucions (algunes a casa nostra) solidaritzades amb la seva causa i les seves necessitats.

Com els jueus envaïts pels romans en temps de Jesús, els sahrauís porten temps esperat qui o què els pot alliberar…

Per això, l'anunci que fa dies va fer el Front Polisario dient que considera trencat l'alto el foc del 1991 i que torna a entrar en guerra amb el Marroc em va fer preguntar quina sortida hi pot haver a aquesta situació. Mantenir-la indefinidament? Agafar les armes? O "vèncer el mal amb el bé" tal com proposa Pau a la Carta als Romans? Això, aplicat a nivell macro, com és possible dur-ho a terme?

Jesús mateix no va agafar les armes ni tampoc es va sotmetre.

És una temptació voler imposar-se per la força, sobretot si ens sembla que tenim raó, però sempre cal buscar de quina manera, sense usar les armes, des del pacifisme i la noviolència es pot encarar el problema. No és gens fàcil, però Jesús ens indica quina mena de camí ens acostarà al Regne.